

Mesela, Ahmet ile teşrik-i mesai edeceğim; üçüncü bir şahıs olan Veli de biliyor ki, Ahmet çok sahtekâr bir adam. Bu durumda Veli, benim ona sormadan, gelip beni bu konuda uyarması caiz mi, yoksa ben sormadan söylerse gıybet olur mu?

Şayet o sahtekâr kişi ile kesin iş yapacağını biliyor ve kendisine de bir şekilde sorulmayacağını hissediyorsa, kardeşinin zarar görmemesi için ikaz ve ihtarda bulunabilir. Burada muhtemel bir zararı önlemek ve ticaretin emniyetini temin etmek mânası galip olduğu için, bu ikaz ve ihtar **gıybet olmaz**, kanaatindeyiz.

Lakin herhangi bir ticaret veya başka bir iş durumu yokken, gelip onun hakkında konuşması gıybettir. Burada ruhsatın asıl sebebi, ticaretin emniyeti ve zararın bertaraf edilmesidir ki, bunun için de sormak şart değildir; sormadan da ikaz ve ihtar edilebilir.

Üstad Hazretlerinin şu ifadeleri buna işaret ediyor:

"Birisi de: Bir adam onunla teşrik-i mesai etmek ister, seninle meşveret eder. Sen de, sırf maslahat için, garazsız olarak, meşveretin hakkını edâ etmek için desen: 'Onunla teşrik-i mesai etme. Çünkü zarar göreceksin.'"(1)

(1) bk. [Mektubat, Yirmi İkinci Mektup, Hatime.](#)